

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Russu Ivan cu avocatul acestuia, Tărîță Andriana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Russu Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.09.2018 – 30.10.2018;
2. Instanța de apel : 21.11.2018 – 23.01.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 15.04.2019 – 19.06.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 30 octombrie 2018, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Russu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime 790 (șapte sute nouăzeci) unități convenționale - 39500 (treizeci și nouă mii cinci sute) lei, ce urmează a fi achitată în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Russu Ivan nefiind titularul unui permis de conducere ce i-ar acorda dreptul de a conduce autovehicule, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, într-o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală a servit băuturile spirtoase, după ce, aproximativ la ora 01:00 min., la data de 17.08.2018, conducând motocicleta de model „Xxxxx” cu numere de înmatriculare xxxxx, pe str. N.Iorga, mun. Bălți, în regiunea imobilului cu nr.xxx, a comis un accident rutier tamponându-se în terasa de sticlă a Cafenelei „Graff”, în cadrul documentării accidentului rutier de către colaboratorii de poliție, a apărut o bănuială că Russu Ivan se află în stare de ebrietate din motivul că avea o vorbire neclară, la întrebările colaboratorilor de poliție reacționa încetinit, neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros de alcool, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice, iar drept rezultat s-a stabilit că în aerul expirat de Russu Ivan se conține alcool în cantitate de

1.42 mg/l. Ulterior, aflându-se în incinta Dispensarului narcologic al IMSP SCM Bălți, de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică, în rezultatul căreia, conform raportului de expertiză judiciară nr.201806P0608/201802D1789 din 28.08.2018, s-a stabilit că în sângele prelevat de la cet. Russu Ivan, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,19% echivalent a 1,19 g/l (data 17.08.2018 ora 01:45), iar la data 17.08.2018 ora 01:00, la momentul comiterii accidentului rutier, concentrația alcoolului etilic la cet. Russu Ivan, putea fi de 3,29%, echivalent a 3,29 g/l, cantitate, care conform alin. (3) art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. procurorul în procuratura mun. Bălți, Oleg Reaboi, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei mun. Bălți din 30.10.2018 privitor la soluționarea chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu încasarea în beneficiul statului de la inculpat a sumei de 740 lei, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului a invocat, faptul, că sentința în latura neîncasării cheltuielilor de judecată stabilite pe cauza penală, pe motiv că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce au fost trecute în contul statului, este neîntemeiată și pasibilă anulării or, în fapt s-a constatat că cauza penală în privința lui Russu Ivan a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, iar instanța nu a încasat cheltuielile judiciare legate de petrecerea raportului de expertiză judiciară nr.201806P0608/201802D1789 din 28.08.2018 în valoare de 740 lei.

Apelantul a arătat, că prin acțiunile sale Russu Ivan, a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Astfel, conform prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin.(1) Cod de procedură penală).

A menționat că legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare respective, ignorând solicitarea acuzatorului de stat.

3.2. avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Russu Ivan, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătorei Bălți din 30.10.2018 cu pronunțarea unei noi hotărâri în latura stabilirii pedepsei în privința inculpatului Russu Ivan și anume aplicarea unei pedepse potrivit art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului declarat a invocat netemeinicia sentinței în latura stabilirii pedepsei în privința inculpatului.

Apărătorul a menționat, că instanța de fond, nu a luat în considerare motivele invocate de avocat. Pedepsa penală, potrivit art.61 alin.(2) Cod penal are drept scop mai întâi de toate corectarea condamnatului, iar corectarea presupune ca scop al pedepsei conștientizarea de către infractor a celor săvârșite.

A menționat faptul, că apărarea a solicitat să i se aplice o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece nu are posibilitate inculpatul să achite așa o amendă de mare. Inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală întru elucidarea tuturor circumstanțelor pe cauză, cauza a fost examinată în procedură simplificată, pentru prima oară a comis o infracțiune ușoară. Cu atât mai mult a considerat, că reeducarea și corectarea inculpatului Russu Ivan este posibilă numai aplicându-i pedeapsa solicitată de inculpat în cadrul examinării cauzei penale.

Toate aceste circumstanțe, cât și cele enunțate mai sus, a considerat că permit instanței de apel de a-i da o șansă pentru a demonstra cele susținute și că a conștientizat cele comise.

La fel, a indicat faptul că în detrimentul inculpatului nu au fost găsite circumstanțe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu, la fel, nu a stabilit și nu a indicat existența circumstanțelor agravante.

A reiterat faptul, că din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborare a probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate, și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate de mai sus și în raport cu lipsa circumstanțelor agravante, a considerat că corectarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019 a fost admis apelul procurorului în procuratura mun. Bălți, Reaboi Oleg, sentința a fost casată parțial cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

A fost respins ca nefondat apelul avocatului Rusnac Aliona în numele inculpatului Russu Ivan.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, cauza a fost examinată în baza prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Ce ține de apelul avocatului Aliona Rusnac în numele inculpatului, declarat în latura pedepsei, Colegiul penal a considerat necesar a-1 respinge din următoarele considerente.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovată.

Astfel, instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal. La fel, în opinia instanței de apel, instanța de fond a respectat cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, precum și alin.(8) al normei date, conform căreia, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Sanctiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea ca pedeapsă amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare până la 1 an.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că pedeapsa amenzii în mărime de 790 unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală în cauza inculpatului Russu Ivan, este stabilită în limitele prevăzute de lege.

Totodată, Colegiul a reiterat faptul, că la individualizarea pedepsei stabilite s-a ținut cont și de prevederile art. 61, 75 și 78 Cod penal și anume că inculpatul Russu Ivan nu a fost în conflict cu legea până la cazul dat, s-a căit sincer, a conștientizat cele comise depunând și cerere de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru. La fel, la aplicarea și individualizarea pedepsei s-a luat în considerație și comportamentul făptuitorului după comiterea infracțiunii.

În contextul celor expuse instanța de apel nu a reținut solicitările apărătorului cu privire la modificarea în privința clientului său Russu Ivan a pedepsei penale stabilite prin sentința instanței de fond, or, chiar și în contextul argumentării poziției, prin faptul că ultimul nu este angajat în câmpul muncii fiind în imposibilitate de a achita amenda stabilită, instanța de fond corect a statuat necesitatea stabilirii în privința făptuitorului a celei mai blânde pedepse sub formă de amendă, situație în care va fi atins scopul pedepsei de corectare și reeducare a ultimului.

La caz, Colegiul penal a arătat că, conform art. 410 Cod de procedură penală, urmează că instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Raportând prevederile menționate la speța dată, Colegiul penal a menționat că în cauza dată, inculpatul a contestat sentința primei instanțe, în latura pedepsei, solicitând aplicarea pedepsei cu închisoare, totodată cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal a accentuat că potrivit art.62 Cod penal, categoria de pedeapsă, amenda este mai ușoară decât categoria de pedeapsă, închisoarea. În această ordine de idei, Colegiul penal a conchis că prin stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului, chiar și cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel va crea o situație mai gravă pentru acesta, astfel încălcând prevederile procesual penale, ceea ce constituie o încălcare gravă a drepturilor și libertăților persoanei inculpate. La speță, Colegiul penal a arătat că, nu pot fi puse la baza casării sentinței în partea stabilirii măsurii de pedeapsă sub formă de amendă, argumentele despre starea materială a vinovatului, or, modalitatea de achitare a amenzii este prevăzută de legislație și în astfel de situații, care sânt invocate de inculpat și apărare.

Deci, instanța de fond, a stabilit pedeapsa inculpatului în corespundere cu normele legale, pedeapsă care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei, și corect a ajuns la concluzia că Russu Ivan se poate îndrepta și prin aplicarea celei mai blânde pedepse prevăzute de legiuitor pentru infracțiunea incriminată, motivînd pe deplin în sentința concluziile sale.

Ce ține de motivul invocat de apelant că, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza a fost examinată în procedura simplificată, pentru prima dată a comis o infracțiune ușoară, faptul dat sunt circumstanțe ce acordă posibilitate instanței de judecată de a aplica o pedeapsă mai blîndă, ceea ce a și fost făcut prin sentința instanței de fond, nefiind temeiuri pentru agravarea pedepsei acestuia.

În asemenea circumstanțe, s-a concluzionat imposibilă admiterea apelului apărătorului de modificare a pedepsei aplicate lui Russu Ivan în sensul solicitat.

Cu referire la apelul procurorului, Colegiul a reiterat că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, și respingerea solicitării acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare.

În acest sens, Colegiul a arătat că, conform art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod procedură penală, urmează că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, astfel, instanța de fond contrar prevederilor citate supra, în sentința emisă, nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată.

Colegiul a mai reținut și prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, conform căruia dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și

art.396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În asemenea circumstanțe, chestiunea nominalizată supra a fost corectată de către instanța de apel, care a respins solicitarea de încasare a cheltuielilor de judecată în sumă de 740 lei de la inculpatul Russu Ivan în beneficiul statului, or, aceste cheltuieli au fost suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, în vederea acumulării probelor necesare în vederea demonstrării vinovăției inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal a menționat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare toxicologice nr. 20186P0608/201802D1789 din 28.08.2018 în vederea stabilirii concentrației de alcool în sângele inculpatului Russu Ivan.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Russu Ivan cu avocatul acestuia, Tărîță Andriana, prin care fără a face referire la vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei atacate, în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Russu Ivan.

În motivarea cererii de recurs recurenții au indicat următoarele motive :

- situația financiară a recurentului Russu Ivan este critică, din aceste considerente inculpatul Russu Ivan nu are posibilitatea să achite așa o amendă mare, nu este angajat în câmpul muncii, nu are posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii din motive de sănătate;

- ca circumstanță atenuantă servește faptul că: sincer se căiește de cele săvârșite, vina a recunoscut-o integral, cauza a fost examinată în procedură simplificată, pentru prima oară a comis o infracțiune ușoară, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află;

- recurenții solicită aplicarea unei pedepse potrivit art.90 Cod penal.

6. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Russu Ivan cu avocatul acestuia, Tărîță Andriana, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel adoptînd hotărîrea de condamnare la pedeapsă sub formă de amendă, în privința inculpatului, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurenții în textul recursului nu invocă nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă lecturînd textul recursului se constată că aceștia critică pedeapsa, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurenți nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurenți în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucît instanțele judecătorești i-au aplicat inculpatului Russu Ivan în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa echitabilă sub formă de amendă în mărime de 790 unități convenționale - 39500, ce urmează a fi achitată în beneficiul statului.

De asemenea, Colegiul penal consideră că prima instanță și instanța de apel au efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Russu Ivan, atît sub aspectul naturii cît și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului

penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de amendă, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal după cum s-a solicitat în apel și în recurs, pedeapsa aplicată fiind corect stabilită, apelul declarat de avocatul Aliona Rusnac în numele inculpatului Russu Ivan fiind corect respins ca nefondat.

În atare situație, Colegiul penal consideră că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, aplicînd pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La fel, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, luînd în considerație prevederile articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu aplica în privința inculpatului Russu Ivan prevederile art. 90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a reținut că potrivit art.62 Cod penal, categoria de pedeapsă, amenda este mai ușoară decât categoria de pedeapsă, închisoarea. Colegiul penal conchide că prin stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului Russu Ivan, chiar și cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel avea să creeze o situație mai gravă pentru acesta, astfel încălcînd prevederile procesual penale, ceea ce constituie o încălcare gravă a drepturilor și libertăților persoanei inculpate.

Respectiv, instanțele judecătorești inferioare, au stabilit pedeapsa inculpatului Russu Ivan în corespundere cu normele legale, pedeapsă care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei, și corect a ajuns la concluzia că Russu Ivan se poate îndrepta și prin aplicarea celei mai blînde pedepse prevăzute de legiuitor pentru infracțiunea incriminată, motivînd pe deplin în hotărîri concluziile lor.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Russu Ivan pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de personalitatea inculpatului, anterior nu a fost judecat, săvîrșirea unei infracțiuni ușoare, a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit în cele săvîrșite, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, corect a ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Russu Igor poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 790 unități convenționale, aceasta fiind una în măsură să asigure realizarea scopului legii penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, luîndu-se în considerație toate circumstanțele pe caz.

Cu privire la motivele invocate de recurenți precum că „*situația financiară a inculpatului Russu Ivan este critică, din aceste considerente recurentul Russu Ivan nu are posibilitatea să achite așa o amendă mare, nu este angajat în câmpul muncii, nu are posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii din motive de sănătate, ca circumstanță atenuantă servește faptul că: sincer se căiește de cele săvârșite, vina a recunoscut-o integral, cauza a fost examinată în procedură simplificată, pentru prima oară a comis o infracțiune ușoară, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află*” Colegiul penal menționează că, faptul dat sunt circumstanțe ce acordă posibilitate instanței de judecată de a aplica o pedeapsă mai blîndă, ceea ce a și fost făcut prin hotărîrile instanțelor judecătorești inferioare, nefiind temeuri pentru agravarea pedepsei inculpatului Russu Ivan.

Ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, astfel argumentele recurentului privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal sunt neîntemeiate.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Russu Ivan cu avocatul acestuia, Tărîță Andriana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Russu Ivan XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019**.

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie